

rolig Udbilling i Møde, bør man fremfor alt sikre sig, at man er i Forstaaelse med den i Sandhed konservative Landbefolkning, baade med de store og smaa Bønder.

Ahlefeldt-Vaurvig: Jeg skal søge at fatte mig i Korthed og i alt Fald ikke komme ind paa Storpolitikk, men der er dog nogle enkelte Punkter, særlig paa § 19 og 21, som jeg gerne vilde dvæle nærmere ved.

Først skal jeg berøre et efter min Mening mindre heldigt Forhold, der angaar Jærnbanevæsenet, og det er den stærke Anvendelse af Fribilletter til Jærnbanen. Hvad Meningen hermed egentlig er, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, men jeg skal kun nævne, at man her er kommen ind paa noget, som, det maa jeg tilstaa, forekommer mig mindre heldigt. Jeg kan ikke se rettere, end at det kun er efter den højterede Indenrigsministers Forgodtbefindende, at disse Fribilletter blive udstedte. Der gaas ikke efter nogen Lov eller Bestemmelse, men som Ministeren i Djeblikket finder passende.

Jeg kan saaledes ikke begribe, hvorfor i Grunden Amtmænd skulle have Fribilletter, hvis da ikke Grunden er den, som i sin Tid er bleven nævnt, og som maaske kan være meget rigtig, den nemlig, at den højterede Indenrigsminister mener, at Amtmændenes Løn er for lille, men i saa Tilfælde forekommer det mig heldigt, at man gav dem en større Løn. Det samme kan maaske siges om flere andre Embedsmænd, at deres Løn er for lille. Men i saa Tilfælde bør man hellere lægge noget til Lønnen end dette Forhold med Fribilletter, som jeg ikke finder heldigt, da man ikke ved, hvor Grænsen er. Vi se jo saaledes hver Sommer stadig, at der indkommer Andragender til Indenrigsministeren om Fribilletter til Børn, der skulle ud og trække frisk Luft paa Landet, og de fleste Værerinder, der ere blevne nervøse her i Kjøbenhavn og skulle paa Landet, skulle ogsaa have Fribilletter. Dette System forekommer mig uheldigt, saa meget mere som vi i andre Henseender ere komne helt bort fra de Principper. I gamle Dage var det meget almindeligt, at forskellige Autoriteter kunde faa en Del af deres Breve frit med Posten, f. Eks. for Sogneraadenes Bedkommende besørgebes alle Breve, vedrørende Fattigsager, frit. Det er man kommen bort fra — ogsaa Fribilletter og lignende er man kommen bort fra — derfor bør vi heller ikke her have Systemet: Fribilletter. Der er ogsaa andre, der faa Fribilletter bl. a. for at nævne os selv, Rigsdagsmændene. Det forekommer mig næsten

utilbørligt, at Rigsdagsmændene faa Fribilletter til Jærnbanen saa vel som Fribilletter til det kongelige Teater. Grunden dertil kan ikke være anden end den, at man har troet, at vi Rigsdagsmænd derved skulde se mere venlig paa Teatrets og Jærnbaniens Budget, end vi ellers vilde gøre; thi ellers ved jeg ikke, hvad Grunden er; thi naar det en Gang er bestemt, at Rigsdagsmændene skulle have saa og saa meget i Diæter, er der ingen Grund til at betale Jærnbanebilletter og Teaterbilletter for dem, saa kunde man lige saa gerne give dem Bevilling til at spise gratis Frokost osv. Det forekommer mig ogsaa, at det er et utilbørligt Forhold, at f. Eks. Direktørerne ved private Jærnbaner og Medlemmer af Jærnbaneraad kunne køre frit rundt omkring i Landet. Man yder dem derved noget, som ikke har Hjemmel nogetsteds.

Jeg skal dernæst gaa over til § 19 III. A. om Landvæsenet. Men man er ved Bevillingerne til Landvæsenet kommen ind paa — undskyld, at jeg bruger Udtrykket — Vindehuggeri, og som jeg synes, det vilde være heldigt, at man kom bort deraf. Enhver, der vil tage Finanslovsforslaget for sig og se paa § 19 III. A. angaaende Bevillingerne til Landvæsenet, vil se, at der er meget store Summer anvendte dertil. Jeg siger meget store Summer, og i mange Henseender maa jeg som Landmand glæde mig over, at vor højterede Indenrigsminister har den Interesse sammen med Rigsdagen for, at der ydes disse meget store Summer til Landvæsenet, de løbe op til henved 1½ Mill. Kr. Men det forekommer mig, at disse Summer blive stykkede ud i saadanne Smaapartier, at man min Sandten næsten fristes til at sige, at vi ikke have nogen stor Nytte deraf, i alt Fald er man kommen ind paa at give faste Bidrag paa Steder, hvor man oprindelig kun har tænkt sig at støtte et Forhold, der skulde stortes. Det vil blive lidt langvarigt at gaa det altsammen igennem, og det behøves heller ikke; men naar man f. Eks. tager et Forhold, som for øvrigt er meget afholdt her i Landet, og som jeg ogsaa tror har gjort megen Gavn, nemlig Skovplantningens Fremme i Sjælland, vil man se, der anvendes dertil en meget stor Sum, nemlig henved 200,000 Kroner Deraf gaar noget til Smaaplantninger ved Huse og Gaarde og andet f. Eks. til Mosekultur, og andet til Indløb af ny Plantagearealer. Jeg kan forstaa, at der var sund og god Mening i fra Begyndelsen at komme ind paa at hjælpe Hedejesskabet i dets Startning, men det forekommer mig at være urimeligt, at man stadig skal yde saa